

Advokátní kancelář
JUDr. Radek Závodný
se sídlem Duškova 917/4, 150 00 Praha 5

zapsán u ČAK pod ev.č. 12802, IČ: 720 13 273
telefon: + 420 604 646 024
email: zavodny.ak@seznam.cz
č.ú. 232484980/0300
www.akzavodny.cz

V Praze dne 6.5.2010

OSOBNĚ

Vrchní státní zastupitelství v Olomouci
tř. 17 listopadu 44
770 00 Olomouc

Vrchní státní zastupitelství v Olomouci	
Datelo	- 7 - 05 - 2010
Č.j.	13 / 13224/04-TČ-2007

Věc: trestní oznámení na policisty a státní zástupce, angažované ve vyšetřování trestní věci Jiřího Čunka, a vykonávající dozor a dohled nad ním, v době před odnětím trestní věci z působnosti Okresního státního zastupitelství v Přerově

Prostřednictvím svého právního zástupce podávám trestní oznámení na vyšetřovatele ÚOKFK Policie ČR pplk. Šošovičku, dozorového státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Přerově Mgr. Obsta, dohledového státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Ostravě JUDr. Bartoše, vedoucí státní zástupkyni Krajského státního zastupitelství Ostrava JUDr. Andělovou a dřívějšího vrchního státního zástupce JUDr. Ištvána, pro podezření z možného spáchání trestného činu zneužití pravomoci veřejného činitele.

Jako oznamovatel žádám, abych byl o výsledku vyřízení mého trestního oznámení v zákonné lhůtě řádně informován a to prostřednictvím svého právního zástupce.

Trestní oznámení na shora uvedené orgány činné v trestním řízení podávám prostřednictvím svého právního zástupce po prostudování spisového materiálu „kauzy Čunek“ (zejména pak trestního spisu ČTS: OKFK-21/4-2007), prostudování následných právních kroků Ministerstva spravedlnosti ČR, výsledků dohledu Vrchního státního zastupitelství v Olomouci (zejména pod č.j. 4 SPR 226/2007), a výsledků šetření Inspekce ministra vnitra ČR (pod sp.zn. IN-244/04-TČ-2007) vedeného pro podezření ze spáchání trestné činnosti vyšetřujícími policisty, jež mám k dispozici.

Rozhodnutím Ústavního soudu ČR pod sp.zn. 2942/2009 ze dne 1.4.2010 byla pro zjevnou neopodstatněnost odmítnuta ústavní stížnost Marcely Urbanové, směřující proti rozhodnutí Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 (sp.zn. 1 ZT 191/2008) a Městského státního zastupitelství v Praze (sp.zn. KTZ 1187/2008), kterými bylo sice rozhodnuto o zastavení trestního stíhání Marcely Urbanové, vedené pro podezření ze spáchání trestného činu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku ve výše uvedené trestní věci vedené proti mé osobě, ovšem státní zástupce dospěl po prostudování spisového materiálu a po provedeném dokazování k závěru, že Marcela Urbanová v trestním řízení vedeném proti mé osobě uváděla

před orgány činnými v trestním řízení v postavení svědka nepravdivé skutečnosti, které měly podstatný význam pro rozhodnutí ve věci. Nicméně o těchto okolnostech vypovídala způsobem a za takových vnitřních a vnějších okolností, které neumožňují učinit závěr, že tak činila úmyslně.

Státní zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 dospěl dále k závěru, že s prvotními úkony v trestním řízení vedeném proti mé osobě bylo prokazatelně manipulováno, jakož i prvotní podání vysvětlení Marcely Urbanové dne 7.12.2006 probíhalo nestandardním způsobem, kdy sám policejní orgán navrhl provedení výslechu v trvalém bydlišti Marcely Urbanové v Semetíně, což není běžný postup a nelze tedy vyloučit, že do celé výpovědi proti mé osobě ve věci údajného přijímání úplatku byla vlastně od počátku vmanipulována.

Závěry Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 ve spojení s analýzou vzájemně propojené řady procesních pochybení orgánů činných v trestním řízení, cílených úniků informací z neveřejného trestního spisu do médií zaměřených jednostranně proti mé osobě a nestandardních postupů všech shora zúčastněných vzbuzují důvodné pochybnosti o tom, že moje trestní stíhání bylo ze strany orgánů činných v trestním řízení podílejících se na vyšetřování mé trestní věci cílenou akcí, zaměřenou nejen na likvidaci mé pověsti a mého politického postavení jako 1. místopředsedy vlády, předsedy parlamentní politické strany a senátora Parlamentu ČR, ale především také na ovlivnění demokraticky zvoleného poměru politických sil a zvláště pak křehké vládní koalice vzniklé po volbách do poslanecké sněmovny v roce 2006, jejíž jsem byl prvním místopředsedou.

Od samého počátku šetření mé trestní věci v působnosti Okresního státního zastupitelství v Přerově až do jejího přikázání Okresnímu státnímu zastupitelství v Jihlavě docházelo zcela masivně k porušování zákona, v tomto případě trestního řádu vždy jednoznačně v můj neprospěch, přestože ze zákona měly orgány činné v trestním řízení za povinnost stejně pečlivě a se stejnou horlivostí prověřovat skutečnosti svědčící nejen v můj neprospěch, ale také v můj prospěch, což se ovšem v této věci již od samého počátku nedělo. Jak ukázaly výsledky šetření a konečné pravomocné zastavení mé trestní věci, společně s jejím následným přezkoumáním Inspekcí ministra vnitra ČR, Vrchním státním zastupitelstvím v Olomouci, Ministerstvem spravedlnosti ČR a Nejvyšším soudem ČR, na těchto nezákonnostech se podílel policejní vyšetřovatel Šošovička za stálého dozoru Mgr. Obsta a dohledu JUDr. Bartoše a JUDr. Andělové a konečně i JUDr. Ištvána. I následné reakce těchto subjektů, kdy zcela popřeli jasně prokázané nezákonnosti, ukazují, že šlo o dohodnutou protizákonnou akci proti mé osobě. Své přesvědčení o vědomém, dokonce úmyslném porušování zákona ze strany shora uváděných osob s cílem nejen politicky a společensky znemožnit mou osobu, ale především ovlivnit rozložení politických sil po volbách v roce 2006, dovozují z následujících níže uvedených faktů, nikoliv domněnek. Část níže nastíněných skutečností již byla předmětem šetření, drtivá většina z nich byla uznána důvodnými, ovšem zkoumány však byly vždy izolovaně, nikoliv ve vzájemných souvislostech a žádný z dotčených nadřízených orgánů z nich nedovolil osobní a personální odpovědnost těchto dotčených orgánů činných v trestním řízení. Tehdejší policejní vyšetřovatel kpt. Ing. Šošovička byl dokonce následně povýšen na vedoucího útvaru a do hodnosti podplukovníka.

1. Policejnímu orgánu a státnímu zastupitelství, které měly mít nějaké indicie o tom, že jsem měl údajně převzít úplatek, scházely důkazní prostředky k doložení takového jednání. Proto se cíleně dohodly na vyšetřování, jež bylo vedeno zcela nesprávným směrem a za použití zmanipulovaných osob a důkazních prostředků.
2. Čin, jež měl být dokazován, postrádal vzájemně navazující a mne usvědčující fakta, jakož i motiv celého údajného korupčního jednání, a proto byla cíleně, zcela masivně a z hlediska mediálních zvyklostí té doby použita naprosto bezprecedentní, bezohledná, štvavá tisková a mediální kampaň proti mé osobě. Do ní byl zapojen přímo vyšetřovatel Šošovička a

další policisté vyšetřujícího útvaru ÚOKFK, expozitura Ostrava, kteří byli v telefonickém spojení s novinářem Bártkem (více jak sto telefonních a SMS kontaktů) a dalšími sdělovacími prostředky.

3. Zmiňovaná důkazní nouze byla cíleně překlenována využitím tzv. „nefér hry“, tedy zcela úmyslným porušováním základních a esenciálních pravidel trestního procesu ze strany vyšetřovatele, kdy orgány činné v trestním řízení jsou povinny stejně pečlivě a vyváženě zjišťovat a prověřovat skutečnosti a důkazy svědčící nejen v neprospěch, ale také ve prospěch obviněného. V tomto případě byly shromažďovány a obstarávány důkazy toliko v můj neprospěch a zcela byly přehlíženy důkazy svědčící naopak v můj prospěch a vyvracející vyšetřovací verzi. To vše se odehrávalo za pasivního přihlížení dozorujícího státního zástupce a samozřejmě i dohledu vedoucí krajské státní zástupkyně a vedoucího vrchního státního zástupce. Ti všichni, jak sami uvedli, kauzu intenzivně sledovali a byli o ní průběžně podrobně informováni. Vady, které by zcela zřejmě nikomu jinému netolerovali, byly v tomto případě vyšetřovateli Šošovičkovi akceptovány bez připomínek.

Ad 1) Vyšetřovatel své vágní poznatky o údajném převzetí úplatku spojil pevně s osobou paní Urbanové, která po ukončení pracovního poměru na Městském úřadě Vsetín podávala dalších pět let na mne trestní oznámení pro různou smyšlenou trestnou činnost a snažila se mne společensky diskreditovat jako starostu. Na úplatkářství, o kterém podle své pozdější výpovědi věděla prakticky pět let, si však za celou tuto dobu nevzpomněla. Teprve necelé dva dny poté, co jsem se stal senátorem, byla má údajná trestná činnost oznámena. Z postoje samotné Urbanové je zřejmé, že se trestní oznámení pro úplatkářství bála sama podat a byla k němu manipulována. Sama ve výpovědi před pozdějším dozorujícím státním zástupcem Salichovem, jak jsem zjistil z trestního spisu, svoje obavy jednoznačně potvrdila. Proto trestní oznámení podal bez její přítomnosti její tehdejší advokát JUDr. Novák. Samotné prvotní poznatky a tvrzení získané od Marcely Urbanové byly velmi tristní. Nebyla schopna svoje tvrzení blíže doložit, nepamatovala si konkrétně. Tuto její prvotní verzi potvrdili jako svědci i její přítel ing. Růčka a přítelkyně Pašková. Ti oba uvedli, že v době převzetí údajného úplatku jim sama Urbanová měla sdělit, že nevěděla, za co jsem měl peníze údajně převzít, nepamatovala si ani podrobnosti převzetí peněz. Postupně se však po pěti letech její paměť oživovala až do potřebných detailů a podrobností, kdy nakonec dokonce přesně poznala bankovky, převázané bankovní páskou, jakož si také vybavila obsah údajného telefonického rozhovoru. Shora uvedený popis situace ukazuje, jak byla Marcela Urbanová policií postupně zmanipulována a využita jako korunní svědek. Tvrzení, které si sama zpočátku vůbec nepamatovala nakonec velmi ochotně dosvědčovala. Zpočátku byla slyšena jenom jakoby na zkoušku, ještě před samotným trestním řízením, aby se pevnost její výpovědi prověřila (tento postup vyšetřujících orgánů činných v trestním řízení byl kritizován také Vrchním státním zastupitelstvím, ovšem bez vyvození patřičných důsledků). V té době již policie musela vědět, že za převod podílu ve společnosti Vsetínské byty s.r.o. úplatek nemohl být poskytnut, neboť o převodu obchodního podílu této společnosti z města Vsetín na společnost HB Real jsem nerozhodoval já, ale již v roce 1999 o tom rozhodl kolektivní zastupitelský orgán města, a to dokonce původně za symbolickou 1,- Kč. Bylo proto třeba získat nějaký motiv mého údajného korupčního jednání, neboť bez doložitelného motivu by údajné převzetí peněz nemohlo být úplatkem. Proto vyšetřovatel zamlčel Senátu při žádosti o mé vydání k trestnímu stíhání, že převod obchodního podílu mohl být realizován i bezúplatně a na místo toho vytvořil motiv úplatku narychlo (jak se následně ukázalo neodborně) v průběhu tří dnů zpracovaným předběžným vyjádřením znalce, jenž mělo dokládat zvýhodněnou cenou obchodního podílu pro HB real. a Ing. Hurtu. Současně pak vyšetřovatel také zamlčel Senátu, že výběr finanční částky 500.000,- Kč firmou HB Real, jenž měla být poskytnuta v dopoledních hodinách – spíše k ránu jako onen úplatek, byl realizován až v odpoledních hodinách, tedy řadu hodin poté, co právě tyto peníze měly být údajně použity paní Hurtovou k mému uplácení.

Ad 2)

- a) Po celou dobu šetření mé údajné trestné činnosti vyšetřovatelem Šošovičkou v působnosti dozorového Okresního státního zastupitelství v Přerově docházelo ke každodenním únikům informací z neveřejného trestního spisu o prováděném vyšetřování. Šlo vždy o informace k mé tíži a nemohly být vynášeny a zpřístupňovány mou osobou či mým právním zástupcem, neboť masivní úniky informací probíhaly především v počáteční fázi trestního řízení, kdy tyto informace nebyly přístupné nikomu jinému (tedy ani mě osobně) než vyšetřujícím orgánům činných v trestním řízení – tedy vyšetřovateli Šošovičkovi a zmíněným dozorujícím či dohledovým státním zástupcům. Presumpce nevinny a neveřejnosti přípravného řízení, jako zásady, které trestní řád zakotvuje z důvodu ochrany základních práv a svobod české ústavy a listiny základních práv a svobod, byly naprosto ignorovány. Pochopit to lze u samotných sdělovacích prostředků, vyšetřovatel a zejména státní zástupce však mají přímo speciální zákonnou povinnost tyto zásady dodržovat. Na moje stížnosti nikdo nereagoval. Okresní zastupitelství v Přerově, Krajské zastupitelství v Ostravě i Vrchní státní zastupitelství v Olomouci nepřijaly žádné opatření k tomu, aby úniku informací z neveřejného trestního spisu zamezily. A tak po dobu víc než půl roku se čtenáři novin a diváci televizí téměř denně dozvídali čerstvé novinky o mých reakcích při výslechu, mých odpovědích na otázky vyšetřovatele, mých majetkových poměrech 20 let nazpět od data údajného spáchání trestního činu, dokonce o majetkových poměrech mé manželky a dětí, a další osobní informace, které vyšetřovatel za dozoru státního zástupce měl shromažďovat výhradně pro účely neveřejného trestního řízení. Úniky informací do médií ustaly až po odnětí věci z působnosti Okresního státního zastupitelství v Přerově. O tom, jak byl vyšetřujícími policisty obelhán Senát a jaké usnesení k tomuto postupu orgánů činných v trestním řízení po tomto zjištění Senát přijal, lze vyžádat informace od Senátu Parlamentu ČR.
- b) Jednostrannost a neobjektivnost vedeného vyšetřování dokládá nejtypičtější příklad, kterým je provedené rozsáhlé dvojí finanční šetření mé osoby a celé mé rodiny až do roku 1982. K mým námitkám a důkazním návrhům, jež prokazovaly, že v době údajného přijetí úplatku jsem disponoval dostatkem finančních prostředků, nebylo přihlíženo, neboť tím nemohlo dle orgánů činných v trestním řízení být nijak vyvráceno to, že jsem úplatek mohl přijmout. Na druhé straně však orgány činné v trestním řízení nechaly provést důkladné a rozsáhlé již výše zmíněné duplicitní finanční šetření, které zmapovalo mé a rodinné majetkové poměry až 20 let na zpět, byť samy orgány činné v trestním řízení věděly a také, jak je výše uvedeno samy tvrdily, že šetření mých majetkových poměrů nemůže nijak objasnit údajné přijetí úplatku. Inspekce ministra vnitra ČR při svém vyšetřování pak následně zjistila, že s výsledky předmětného finančního šetření se vyšetřující policisté ani neseznámili a přesto se chystali podat návrh na podání obžaloby. Lze tedy uzavřít, že předmětná finanční šetření (Starosta a Radnice) tak byla využita a zneužita toliko sdělovacími prostředky, které z nich čerpaly informace o mé osobě a mých majetkových poměrech.

Ad 3) Obcházení důkazní nouze, cílené a jednostranné úniky informací z neveřejného trestního spisu, byly provázeny trvalým a zcela exemplárním porušováním trestního řádu s cílem dovést moji trestní věc za každou cenu až k soudu, bez ohledu na výsledky vyšetřování (typickým příkladem je přeřazení mé osoby dozorujícím státním zástupcem Obstem do rejstříku trestně stíhaných osob ještě před tím, než bylo vůbec vyšetřovateli vydáno usnesení o zahájení mého trestního stíhání).

Zmiňuji níže pouze ty nejzásadnější vady, které vyplývají a jsou zřejmé ze shora popsaných materiálů a jež mě v závěrech vyšetřovatele nejvíce poškozovaly:

a) JUDr. Jiří Novák, který tzv. bez vědomí Marcely Urbanové trestní oznámení podal, podle policejního orgánu doložil, že si Jiří Čunek s k u t e č n ě na svůj účet po údajném převzetí úplatku vzápětí uložil částku téměř 500.000,- Kč. Pokud tuto skutečnost JUDr. Novák doložil, pak nutno konstatovat, že takový doklad ve spise není. Za to první listy spisu byly rukou vyšetřovatele dodatečně prepisovány. Důvod je prostý – v době oznámení nemohl ani JUDr. Novák, ani vyšetřovatel Šošovička mít legální cestou získaný doklad o výpisu z mého bankovního účtu. Muselo proto jít o doklad získaný nezákonně, který ovšem ve spisu nemohl zůstat. Teprve daleko později po zahájení vyšetřování žádal státní zástupce banku o výpis z mého účtu. Důvody prepisování prvních listů trestního spisu Šošovička nikdy řádně nevysvětlil a nebyl za to ani nadřízeným, ani státním zástupcem nijak postižen.

b) Ačkoliv trestní oznámení podal kvalifikovaný advokát a dokonce ho doložil dle vyšetřovatele písemným dokladem, prakticky celý další měsíc poté nebyly vyšetřovatelem stále zahájeny úkony trestního řízení. Zato byla opakovaně k věci mimoprocесně slyšena Marcela Urbanová a ta postupně rozvíjela teorie o údajném převzetí peněz z mé strany. Podle jakého předpisu byla vlastně slyšena, vyšetřovatel neosvětlil a ačkoliv jednal nepochybně v rozporu s trestním řádem, nebyl za to svým nadřízeným ani státním zástupcem postižen. Navíc ačkoliv na počátku vyšetřování police sama uvedla, že Marcela Urbanová chce policejního vyšetřování využít v předvolebním boji, udělala z ní následně korunního svědka, o jehož důvěryhodnosti neměla sebemenší pochybnosti.

c) Až po měsíci od podání trestního oznámení zahájil vyšetřovatel úkony trestního řízení, učinil o tom úřední záznam, který v rozporu s trestním řádem zaslal na Krajské státní zastupitelství v Ostravě. Nechtěl totiž, aby dozor věci probíhal u věcně a místně příslušného státního zastupitelství ve Vsetíně a požadoval přikázání věci do Přerova. Použil přitom lež, údajně tvrzenou Marcelou Urbanovou v její neidentifikovatelné výpovědi, kde Marcela Urbanová měla osočit Okresní státní zastupitelství ve Vsetíně z podjatosti. Tuto podjatost krajský zástupce Bartoš ani policista Šošovička nikdy neověřovali a JUDr. Bartoš ihned věc přikázal do Přerova. Okresní státní zastupitelství ve Vsetíně, které mělo konat dozor nad vyšetřováním, se o věci vůbec nedozvědělo. Opakovaně jsem žádal o objasnění tohoto protiprávního postupu, avšak žádné reakce jsem se nedočkal. Navíc se později ukázalo, že důvody pro odnětí věci ze Vsetína, jež byly uvedeny vyšetřovatelem v úředním záznamu nebyly pravdivé a Marcela Urbanová se proti nim později opakovaně ohradila. Vyšetřovatel ani státní zástupce nebyly za tento účelový protiprávní krok nijak postiženi.

Podobně jednaly orgány činné v trestním řízení i v dalších věcech týkajících se mé osoby, když zahajovali úkony v trestních řízeních probíhajících na podkladě anonymních udání. Tato anonymní udání však byla zcela nicotná a bezobsažná, podle kterých jsem měl např. od blíže nespecifikovaných firem v blíže nespecifikované době přijmout úplatek ve výši nejméně 150 000,-Kč za získání nespecifikované veřejné zakázky, dále si jsem si měl např. nechat provést v letech 2002 a 2003 neupřesněné stavební práce na výstavbě svého rodinného domu bez jejich úhrady do neurčených firem, za což měl těmto neurčeným firmám zajistit zadání blíže nespecifikovaných veřejných zakázek města Vsetín. Na základě takto nicotné až absurdně vymezeného skutkového stavu, byly sepisovány úřední záznamy, prováděno rozsáhlé šetření a zahajovány úkony trestního řízení proti mé osobě.

d) Vyšetřovatel Šošovička po celou dobu vyšetřování aktivně komunikoval telefonicky a e-mailem se svědkyní Urbanovou, znalkyní Hružovou a manželkou dozorového státního zástupce Obsta. Měnil několik telefonních přístrojů a SIM karet, když realizoval tyto telefonáty. Podle výsledků šetření Inspekce ministra vnitra ČR tak provedl z důvodu navenek zcela

nepochopitelných mimo služební telefon stovky telefonátů s paní Obstovou, desítky se svědkyní Urbanovou a stejně tak i se znalkyní Hružovou. Svědkyní Urbanovou přitom vyslyšel vyšetřovatel nestandardně v jejím domě, měl s ní opakovaně schůzky i mimo budovu policie, např. v motorestu své ženy. Prokázána byla rovněž e-mailové korespondence mezi vyšetřovatelem a Marcelou Urbanovou, jakož i e-mailová korespondence mezi jmenovanou a znalkyní Hružovou. Nutno podotknout, že část této korespondence dokonce zmiňované subjekty přiznaly. Doložené jednání nebylo nijak postiženo, neboť když tyto skutečnosti vyšly najevo, rozběhlo se vyšetřování Inspekce ministerstva vnitra ČR, které ovšem ještě v samotném zárodku z pokynu Okresního státního zastupitelství v Olomouci (spadajícího do působnosti Krajského státního zastupitelství v Ostravě, pobočka v Olomouci, sídlícího ve stejné budově jen o jedno patro níže) muselo být ukončeno.

e) K rozhodnutí Senátu o vydání Jiřího Čunka k trestnímu stíhání, došlo na základě nepravdivých údajů policie, jak shora uvedeno, informace o uložení finančních prostředků na účet nedoprovázela pravdivá informace o tom, že výběr z účtu HB Real proběhl až po údajném předání peněz. Rozhodnutí Senátu bylo navíc zneužito, když v rámci vydaného povolení ke stíhání pro údajný úplatek bylo bez vědomí Senátu provedeno finanční šetření celé její rodiny za dobu 20 let na zpět a vyšetřování bylo v rozporu se zákonem a ústavou zaměřeno i na další domnělou trestnou činnost – stavba domu z nezákonných prostředků a další. Celé shora uvedené finanční šetření akce „starosta“ bylo pak dáno novinářům k dispozici a ti z něho zcela beztrestně citovali. Vyšetřovatel ani státní zástupce nebyli za předání výsledků tohoto šetření nijak potrestáni.

f) Znalecký posudek k ceně převáděného obchodního podílu společnosti Vsetínské byty byl vyžádán jednoznačně účelově. Jak shora uvedeno, k převodu obchodního podílu mohlo dojít i bezúplatně, když tento převod byl schválen tři roky před jeho samotnou realizací kolektivním orgánem města. Jak prokázalo následné šetření po zastavení věci, tak posudek, který sloužil jako podklad k mému trestnímu stíhání, byl účelový a neodpovídal pravdě. Vyšetřovatel, který zatajil a ignoroval rozhodnutí zastupitelů města z roku 1999 o podmínkách převodu obchodního podílu a vzniku společnosti Vsetínské byty, nebyl potrestán, státní zástupce také ne.

g) Ve věci byl vyžádán zcela bezprecedentně znalecký posudek o věrohodnosti svědkyně Urbanové. Totéž ohledně další přímé svědkyně Hurtové učiněno nebylo. Věrohodnost svědka se ověřuje zpravidla u osob s mentální indispozicí, či osob duševně dosud nezralých, tedy osoby duševně choré, přestárlé či u dětí. V tomto případě osoba, u níž nebyla pochybnost o duševním zdraví, byla zcela nepochopitelně podrobena zkoumání své věrohodnosti. Navíc znalkyně v rozporu s možnostmi svého zkoumání došla k závěrům o věrohodnosti konkrétní popisované situace, nikoliv obecné věrohodnosti. Nelze ani opominout, že část tohoto zkoumání proběhla korespondenční (distanční) formou a znalkyně tak neměla vyšetřovaného pod stálým dohledem. Vyšetřovatel ani státní zástupce nebyli k tomuto prapodivnému jednání dotazováni ani za ně potrestáni.

h) Zmiňovaný znalecký posudek o duševním zdraví svědkyně byl vyšetřovatelem v tichosti a bez jakéhokoliv záznamu do spisu následně v rozporu s trestním řádem předán samotné svědkyni Urbanové. Je zřejmé, že jednal zcela v rozporu s ustanovením § 65 trestního řádu a judikatury všech stupňů obecných soudů i soudu ústavního, týkající se nahlížení do spisu a vydávání materiálů ze spisu. Předáním posudku tak vyšetřovatel zjevně ohrozil objektivitu dalšího vyšetřování. Ačkoliv svědkyně Urbanová z posudku veřejně do tisku citovala a přiznala jeho přijetí vyšetřovatelem Šošovičkou, vyšetřovatel nebyl za tento závažný protiprávní čin trestně stíhán, ani jinak postižen a dozorový státní zástupce neučinil žádné kroky k jeho postihu. Totéž pak vyšší státní zastupitelství.

ch) Údajného předání úplatku se měli zúčastnit tři osoby – já, Urbanová, Hurtová. Podle tvrzení svědkyně Urbanové měla paní Hurtová před naším setkáním vybrat peníze z účtu v Komerční bance, což bylo domluveno po telefonu s Ing. Hurtou a pak mi měla peníze v obálce předat v mé kanceláři. Já byl pro předmětné domnělé jednání následně stíhán pro trestný čin přijetí úplatku, paní Hurtová z důvodu, které dodnes jenom vzbuzují oprávněné pochybnosti, však nebyla trestně stíhána jako spolupachatel úplatkářství a dokonce vyšetřovatel nebyl ochoten ji k věci před podáním obžaloby ani vyslechnout.

i) Jedním z důvodů žádosti mého právního zástupce o odnětí věci z Přerova byl fakt, že vyšetřovatel a státní zástupce nebyli ochotni provádět důkazy nestranně, tedy ve prospěch i neprospěch obou stran. Svědkyně Hurtová byla slyšena až na zásah z vyššího státního zastupitelství, kdy písemně žádosti vyšetřovatel opakovaně zamítal. Svědci ing. Půček a ing. Kudlík jako moji podřízení v úřadu starosty, byli před započítím výsledku varování vyšetřovatelem, že by mohli být podrobena zkoušce věrohodnosti znalcem. Takového prohlášení vyšetřovatele chápali jako nátlak a ani nemohli jinak. Vyšetřovatel ani dozorující státní zástupce nebyli opět nijak postiženi.

j) Když pak ing. Kudlík vypovídal jako svědek v mé trestní věci o událostech toho dne, které proběhly před více jak 5 lety, a při své výpovědi se spletl v časovém údaji cca o půl hodiny, byl vzápětí vyšetřovateli obviněn pro podezření z trestného činu křivé výpovědi. Postup vyšetřujících policistů byl sice v rozporu s konstantní judikaturou obecných soudů, ale za to zcela logický, neboť výpověď ing. Kudlíka rozbíjela teorii o přijetí úplatku sestavenou vyšetřovateli společně s výpovědí Marcely Urbanové. To, že zejména vyšetřující policisté elitního útvaru ÚOKFK se při svých výpovědích před Inspekcí ministra vnitra ČR o událostech a okolnostech, jež se staly necelého půl roku před jejich výsledkem, pletou dokonce o měsíce nebo si tyto okolnosti již ani vůbec nepamatují či dokonce vypovídají protichůdně a ve vzájemném rozporu, zůstalo zcela bez odezvy, ačkoliv při aplikaci postupu vyšetřovatelů v mé trestní věci měli být všichni ihned obviněni pro trestný čin křivé výpovědi.

k) Pokud jde o svědeckou výpověď ing. Půčka a jeho následné obvinění pro podezření z trestného činu křivé výpovědi, pak je to zářným příkladem, jak vyšetřující policisté nakládali se svědky a jinými důkazy svědčícími v můj prospěch. Níže předkládám výtah ze svědecké výpovědi ing. Půčka a zejména jeho odpovědi na dotazy vyšetřovatele Šošovičky.

Otázka vyslýchajícího: Vyjádřete se, zda je Vám známo, jaká byla ten den činnost nístostarosty Ing. Kudlíka?

Odpověď: Účastnil se s námi porady, o jeho dalším programu nic nevím.

Otázka vyslýchajícího: Specifikujte o jako poradu se jednalo?

Odpověď: Jednalo se o poradě vedení, nejsem si jist, zda se Ing. Kubík účastnil i konce poradě vedoucích odborů. Spíše předpokládám, že ano.

Otázka vyslýchajícího: Vyjádřete se, zda jste schopen si vzpomnět, zda byl Ing. Kubík v ten den na pracovišti, nebo zda byl mimo Vsetín.

Odpověď: Byl na poradě vedení. Spíše si myslím, že po poradě někam odjížděl, ale nevím.

Na podkladě výše uvedených odpovědí pak vyšetřovatelé zahájili trestní stíhání ing. Půčka pro krivou výpověď, kterou měl úmyslně nepravdivě vypovědět, že mimo jiné se měl od doby cca 8:30 hod do doby po 10:30 hod zúčastnit porady vedení za přítomnosti mé osoby a jmenovitě i ing. Kudlíka a po celou dobu setrval v přítomnosti obou jmenovaných. Jak je ovšem patrné z výše uvedeného výtahu z výpovědi ing. Půčka, tak ten nic takového netvrdil ani nevypověděl. Přesto byl trestně stíhán a to ze stejných důvodů jako ing. Kudlík, tedy že jeho výpověď nezapadal do teorie o převzetí úplatku sestavené vyšetřovateli.

Po zastavení trestního stíhání byl na mne vyvíjen mediální tlak, abych usnesení Okresního státního zastupitelství v Jihlavě zveřejnil. Bylo mojí chybou, že se mi nepodařilo získat souhlas zainteresovaných osob dříve. Po jeho zveřejnění bylo toto usnesení samozřejmě ihned objektem zájmu všech právních expertů. Jejich analýzy nekonstatovaly nezákonnost postupu státního zastupitelství v Jihlavě. Naopak od okamžiku zveřejnění tohoto usnesení laici i právní experti dospívali k závěru, že má údajná trestná činnost, jakož i popis mého údajného korupčního jednání, včetně motivu, je zcela nesmyslný. Novinářská snaha po senzaci však ukojena nebyla a tak byly prezentovány pochybnosti o obsahu samotného spisu a zejména pravdivosti výpovědí osob, které byly slyšeny. Proto vyžádal tehdejší ministr Schwanzerberg pomoc americké detektivní společnosti Kroll, aby se pokusila kauzu pátrací činností objasnit. Tato agentura dostala ode mne kompletní vyšetřovací spis a následně pak kontaktovala prakticky všechny svědky vyšetřování a prověřila listiny a vzájemné souvislosti. Výsledek byl veřejnosti oznámen, když detektivní agentura žádnou trestnou činnost nezjistila.

Postup orgánu trestního řízení před zastavením trestního stíhání byl předmětem přezkoumání Nejvyšším soudem ČR. Tato nejvyšší soudní instance potvrdila nezákonný postup prověřování a trestního stíhání před Okresním státním zastupitelstvím v Přerově, když samotné trestní stíhání díky vadám v rozhodnutí státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Ostravě bylo od počátku nezákonné. Fakticky tedy samotné obvinění a všechny další postupy vyšetřovatele Šošovičky byly nezákonné. Hrubé nezákonnosti byly tedy soudem potvrzeny, avšak moje pověst a pověst celé mé rodiny zůstává nadále zcela poškozena, moje rodina po dobu několika let žila v nepředstavitelném stresu, přesto však z nezákonných postupů angažovaných orgánů činných v trestním řízení nebyla vyvozena žádná odpovědnost. Jsem přesvědčen, že shora označený výčet protiústavních a nezákonných útoků proti mé osobě ze strany vyšetřovatele a státních zástupců byl akcí cílenou, promyšlenou, směřující k poškození mé osobní pověsti a odstranění z politického života a snažící se ovlivnit demokraticky zvolený poměr politických sil a zvláště pak křehkou vládní koalici vzniklou po volbách do poslanecké sněmovny v roce 2006, jejíž jsem byl prvním místopředsedou.

Žádám proto, aby všechny shora označené skutečnosti byly prověřeny zejména v jejich vzájemných souvislostech a aby z jednání zmíněných osob byla vyvozena trestně právní odpovědnost, k čemuž by zejména přispělo, kdyby vyšetřování a zjištění Inspekce ministra vnitra ČR bylo doplněno o monitoring telefonických kontaktů mezi Marcelou Urbanovou a dalšími svědky s vyšetřujícími policisty, jakož i telefonických kontaktů mezi orgány činnými v trestním řízení v této věci navzájem, a to v době od října roku 2006.

S ohledem na to, že na nezákonnostech proti mé osobě se podíleli zástupci policie a státního zastupitelství Severomoravského kraje, považuji je samozřejmě za podjaté a žádám, aby vyšetřování a dozor nad ním byl svěřen policejnímu útvaru a státnímu zastupitelství jiného kraje.

Podjatost celé Krajského státního zastupitelství v Ostravě je pak dána také podjatostí krajské státní zástupkyně JUDr. Andělové, která pronesla na schůzkách s účastníky soudního sporu tzv. justiční mafie na adresu mé osoby veřejně známé výroky, že „...Čunek je prasák, osahává ženský, chodí na něj trestní oznámení a že se za něj jako za místopředsedu vlády bude muset hledat náhrada, protože bude podána obžaloba a že oni si to u svých soudů ustojí...“. Tyto dehonestující a bezprecedentní výroky byly prokázány výpověďmi osob, jež se předmětných schůzek účastnili, kdy tyto výpovědi byly učiněny v řízení u Městského soudu v Praze pod č.j. 36 C 8/2008 (v kauze tzv. „justiční mafie“). Vyše uvedené výroky dokládá osobní postoj JUDr. Andělové k mé osobě, jakož i k mé trestní věci jako takové, a v tomto duchu byl také vykonáván Krajským státním zastupitelstvím v Ostravě dohled na dozorem mé trestní věci.

Přílohy:

- plná moc

za Jiřího Čunka
bytem Plotky 10, Vsetín

JUDr. Radek ZÁVODNÝ, advokát

JUDr. Radek ZÁVODNÝ
advokát

IČ: 720 13 273 Ev.č. ČAK 12802
Duškova 917/4, 150 00 Praha 5 - Smíchov
☎ +420 604 646 024
E-mail: zavodny.ak@seznam.cz

Na vědomí:

- *Okresní státní zastupitelství v Přerově*
- *Krajské státní zastupitelství v Ostravě*